

ΑΡΘΡΟ ΣΥΝΤΑΞΗΣ

Η καπιταλιστική κρίση γεννά συγκρούσεις και πολέμους.

Στηρίζουμε την εθνική κυριαρχία της Ουκρανίας!

AP/Andrii Marienko – Γονείς συνοδεύουν μαθητές την πρώτη ημέρα του σχολείου στο Χάρκοβο της Ουκρανίας, 2 Σεπτεμβρίου 2024. Τα ειδικά κατασκευασμένα "σχολεία-καταφύγια" προστατεύουν τα παιδιά από τις ανελέητες ρωσικές αεροπορικές επιδρομές σε μη στρατιωτικούς στόχους.

Η ιμπεριαλιστική παγκόσμια τάξη πραγμάτων, στην οποία κυριαρχεί η Ουάσιγκτον από τότε που βγήκε νικήτρια από τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο, κλονίζεται από τον ανταγωνισμό ανάμεσα σε αντίπαλες καπιταλιστικές άρχουσες τάξεις για αγορές, για πρώτες ύλες και για το ποιος θα βάλει χέρι στο μεγαλύτερο μερίδιο του πλούτου που παράγεται από τους εργαζόμενους του κόσμου.

Αυτοί οι ανταγωνισμοί – ενσωματωμένοι στη λειτουργία του καπιταλισμού – οδηγούν σε εμπορικές διαμάχες, εθνικές εντάσεις, στην άνοδο φασιστικών ομάδων και στην απειλή ενός τρίτου παγκόσμιου πολέμου, θέτοντας ζωτικά πολιτικά ζητήματα για την εργατική τάξη.

Πάνω από τρία χρόνια διαρκεί ο μεγαλύτερος χερσαίος πόλεμος στην Ευρώπη μετά τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο,

ο οποίος εξαπολύθηκε εναντίον της Ουκρανίας από τον Ρώσο πρόεδρο Βλαντιμίρ Πούτιν. Η αιματηρή προσπάθεια του καθεστώτος του να συντρίψει τον ουκρανικό λαό και να αρπάξει τους πλουτοπαραγωγικούς πόρους του για λογαριασμό της άρχουσας τάξης της Ρωσίας αντιμετώπιστηκε με γενναία αντίσταση από τον εργαζόμενο λαό.

Οι εργαζόμενοι στις ΗΠΑ και παγκοσμίως έχουν μεγάλο συμφέρον να στηρίξουν ανεπιφύλακτα τον αγώνα του ουκρανικού λαού για την υπεράσπιση της κυριαρχίας της χώρας. Το διακύβευμα είναι μεγάλο.

Από τους κυρίαρχους των ΗΠΑ και από άλλες «δημοκρατικές» ιμπεριαλιστικές δυνάμεις προωθείται μια αντίθετη ταξική άποψη. Καθεμιά από αυτές χρησιμοποιεί την προοπτική συνομιλιών με στόχο τον τερματισμό του πολέμου για να διεκδικήσει τα δικά της κερδοσκοπικά οικονομικά και πολιτικά συμφέροντα και να αποκτήσει το προβάδισμα έναντι των αντιπάλων της. Η εθνική κυριαρχία της Ουκρανίας ποσώς τους ενδιαφέρει.

Ο πρόεδρος Ντόναλντ Τραμπ και ο αντιπρόεδρος Τζέι Ντι Βανς χρησιμοποίησαν τη συνάντησή τους με τον Ουκρανό πρόεδρο Βολοντίμιρ Ζελένσκι στις 28 Φεβρουαρίου για να προωθήσουν τη στροφή τους προς ένα μπλοκ με τη Μόσχα, με στόχο την καλύτερη υπεράσπιση των συμφερόντων των ΗΠΑ. Η απαξιοτικές, αλαζονικές συμπεριφορές που συνήθως κρύβονται πίσω από κλειστές πόρτες εκτυλίχθηκαν μπροστά στα μάτια ολόκληρου του κόσμου.

Οι οξύτερες αυτές διαφορές αποτελούν αντανάκλαση των ευρύτερων εθνικών εντάσεων που τραντάζουν την παγκόσμια τάξη πραγμάτων, επιταχυνόμενες από τα κομβικά γεγονότα της εισβολής της Μόσχας στην Ουκρανία και στη συνέχεια του υποστηριζόμενου από την Τεχεράνη πογκρόμ της Χαμάς στο Ισραήλ στις 7 Οκτωβρίου 2023.

«Σύμμαχός μου είναι οι Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής», όχι το Κίεβο ή η Μόσχα, δήλωσε ο Τραμπ στον Ζελένσκι. Ο προκάτοχός του, ο Τζόζεφ Μπάιντεν, είχε την ίδια ακριβώς προοπτική.

Προσφερόμενος να μεσολαβήσει για «ειρήνη» στην Ουκρανία με όρους αποδεκτούς από το επεκτατικό καθεστώς του Πούτιν, ο Τραμπ επιδιώκει να αναθερμάνει τις σχέσεις με τη Μόσχα. Μια τέτοια «επίλυση» εμπεριέχει τους σπόρους μελλοντικών συγκρούσεων.

Μετά τον φραστικό τους διαπληκτισμό, οι επικεφαλής των κυβερνήσεων στην Ευρώπη περιέλουσαν τον Ζελένσκι με αγκαλιές και φιλιά σε μια σύνοδο κορυφής στο Λονδίνο στις 2 Μαρτίου. Το έκαναν για τους ίδιους ακριβώς λόγους που τον κατσάδιασε ο Τραμπ, σε μια προσπάθεια να προωθήσουν τα δικά τους ιμπεριαλιστικά συμφέροντα.

Οι ασθενέστερες καπιταλιστικές δυνάμεις, όπως οι κυρίαρχοι της Γαλλίας και του Ηνωμένου Βασιλείου, εξαρτώνται από τη στρατιωτική ισχύ της Ουάσιγκτον για την εξασφάλιση της σταθερότητας στην ήπειρο. Ελπίζουν να πείσουν τους κυρίαρχους των ΗΠΑ να εγγυηθούν την άμυνα της Ουκρανίας έναντι περαιτέρω επιδρομών από τη Μόσχα. Το πιο σημαντικό, όμως, είναι ότι ελπίζουν να υπερασπιστούν τα δικά τους συμφέροντα, όχι μόνο έναντι της Ουάσιγκτον και της Μόσχας αλλά και στον ανταγωνισμό μεταξύ τους.

Ο Ζελένσκι είχε πάει στον Λευκό Οίκο αναζητώντας από τον ιμπεριαλισμό των ΗΠΑ την παροχή μιας στρατιωτικής δύναμης για να εγγυηθεί την άμυνα της Ουκρανίας, με αντάλλαγμα την παραχώρηση στην Ουάσιγκτον μιας προσοδοφόρας συμφωνίας εξόρυξης. Αυτό θα επέτρεπε στους κυρίαρχους των ΗΠΑ να αρπάξουν ένα μεγάλο μέρος των κρίσιμων ορυκτών πόρων της Ουκρανίας. Ο Τραμπ το αποκαλεί αυτό «αποζημίωση» για την έως τότε στρατιωτική και οικονομική βοήθεια από τις ΗΠΑ. Ανέστειλε τη στρατιωτική βοήθεια προς την Ουκρανία στις 3 Μαρτίου για να προσπαθήσει να αναγκάσει τον Ζελένσκι να αποδεχτεί τις απαιτήσεις του, οι οποίες, όπως ισχυρίζεται, γίνονται στο όνομα της εξασφάλισης της «ειρήνης».

Η στροφή της Ουάσιγκτον προς τη Μόσχα αποσκοπεί στην επιβράδυνση της ανάπτυξης των δεσμών μεταξύ Μόσχας και Πεκίνου. Οι κυρίαρχοι των ΗΠΑ βλέπουν την αυξανόμενη οικονομική και στρατιωτική ισχύ του Πεκίνου ως απειλή για τα συμφέροντά τους στον Ειρηνικό, τη Νότια Αμερική και παγκοσμίως. Οι στενότεροι δεσμοί με τη Μόσχα ανοίγουν την πόρτα στην Ουάσιγκτον να προσελκύσει τους κυρίαρχους της Ρωσίας να συνεργαστούν με τις επεμβάσεις της αλλού στον κόσμο, συμπεριλαμβανομένης της επιβολής μιας σταθερότητας για τα ιμπεριαλιστικά της συμφέροντα στη Μέση Ανατολή.

Ο Τραμπ ισχυρίστηκε ότι οι αντιρρήσεις του Ζελένσκι σε οποιαδήποτε συμβιβαστική συμφωνία με τη Μόσχα ήταν το εμπόδιο για την ειρήνη. «Ρισκάρεις έναν Τρίτο Παγκόσμιο Πόλεμο», είπε στον Ουκρανό πρόεδρο.

Αλλά οι κυρίαρχοι των ΗΠΑ και οι διάφορες αντίπαλες καπιταλιστικές δυνάμεις είναι εκείνες που έχουν επιταχύνει τις προετοιμασίες για περισσότερους πολέμους από τότε που ξεκίνησε η εισβολή της Μόσχας, συμπεριλαμβανομένης της επέκτασης της συμμαχίας του ΝΑΤΟ υπό την ηγεσία των ΗΠΑ στην Ευρώπη. Το Σοσιαλιστικό Εργατικό Κόμμα [ΗΠΑ] απαιτεί από την Ουάσιγκτον να αποσύρει όλες τις δυνάμεις και τα πυρηνικά όπλα των ΗΠΑ από την Ευρώπη.

Ο πιο σημαντικός σύμμαχος των εργαζομένων στην Ουκρανία είναι οι συνάδελφοί τους εργαζόμενοι στη Ρωσία, οι οποίοι επίσης αντιμετωπίζουν το καθεστώς Πούτιν, το οποίο τους χρησιμοποιεί ως κρέας για τα κανόνια και επιτίθεται στις πολιτικές τους ελευθερίες. Οι κυρώσεις των ΗΠΑ κατά της Ρωσίας πλήττουν κυρίως τους εργαζόμενους εκεί και πρέπει να αρθούν αμέσως.

Η εργατική τάξη, σε συμμαχία με άλλους εκμεταλλεζόμενους παραγωγούς, είναι η μόνη δύναμη που μπορεί να σταματήσει έναν νέο ιμπεριαλιστικό παγκόσμιο πόλεμο, αποσπώντας την εξουσία από τους καπιταλιστές που δημιουργούν τους πολέμους. Θα χρειαστεί ένα κόμμα, οργανωμένο όπως οι Μπολσεβίκοι υπό τον Β.Ι. Λένιν κατά τη διάρκεια της Ρωσικής Επανάστασης του 1917 για να γίνει αυτό εφικτό και για να οργανωθούμε εκατομμύρια εργαζόμενοι ώστε να βάλουμε τέλος στην καπιταλιστική εκμετάλλευση και να συμπαραταχθούμε στον αγώνα για έναν σοσιαλιστικό κόσμο, αλλάζοντας τον ρου της ιστορίας.

Αυτή είναι η προοπτική που προωθεί το Σοσιαλιστικό Εργατικό Κόμμα [ΗΠΑ].

[Capitalist crisis breeds conflict and wars. Support Ukraine sovereignty! – The Militant](#)

Μετάφραση: Εκδόσεις Διεθνές Βήμα, www.diethnesvima.com | diethnesvima@gmail.com